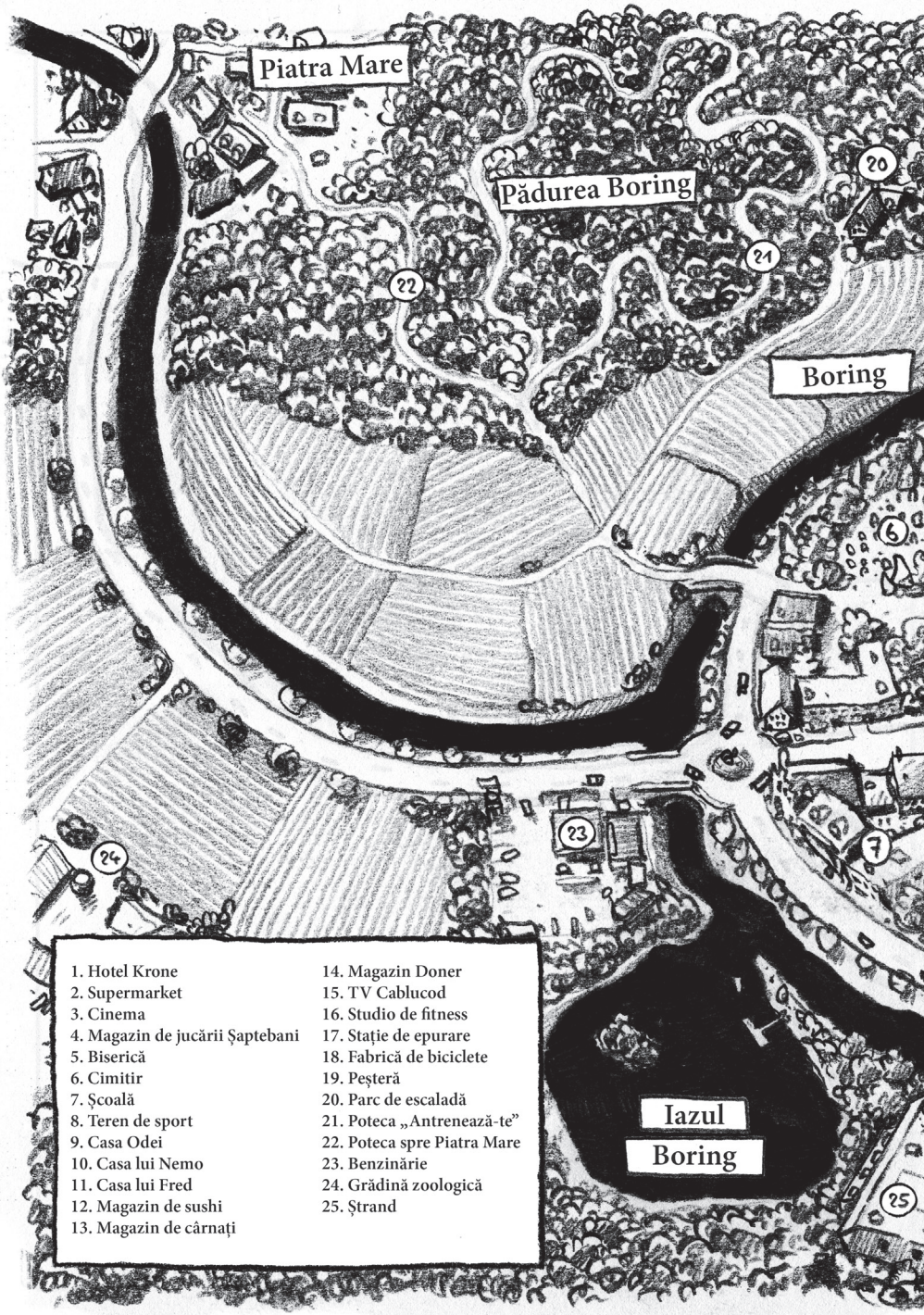

1. Hotel Krone
2. Supermarket
3. Cinema
4. Magazin de jucării Șaptebani
5. Biserică
6. Cimitir
7. Școală
8. Teren de sport
9. Casa Odei
10. Casa lui Nemo
11. Casa lui Fred
12. Magazin de sushi
13. Magazin de cârnați
14. Magazin Doner
15. TV Cablucod
16. Studio de fitness
17. Stație de epurare
18. Fabrică de biciclete
19. Peșteră
20. Parc de escaladă
21. Poteca „Antrenează-te”
22. Poteca spre Piatra Mare
23. Benzinărie
24. Grădină zoologică
25. Ștrand

Cetatea ruină
1
2
3
4
5
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

Cuprins

Capitolul 1. Un colet neobișnuit 13

Capitolul 2. În care s-ar putea să apară un hamster auriu, o pisicuță sau o tarantulă 25

Capitolul 3. Explozie! 33

Capitolul 4. Un Yeti, în grădina din fața casei 44

Capitolul 5. Dați-mi voie să mă prezint: Icy Ice-Monstru! 49

Capitoul 6. Doamna doctor Sparanghel 56

Capitolul 7. Un marsupial cu picioare de porc și doi criptozoologi 62

Capitolul 8. Pizza, înghețată și batoane de pește 74

Capitolul 9. În care părinții lui Nemo ajung acasă pe neașteptate 87

Capitolul 10. În care Oda descoperă ceva important 97

Capitolul 11. Nemo și Fred fac cunoștință cu războinicul urs 110

Capitolul 12. Probleme neașteptate 122

Capitolul 13. Pericol pentru om și natură 126

Capitolul 14. Nemo și Oda dau o spargere 132

Capitolul 15. Răpiți! 145

Capitolul 16. Icy, în pericol 153

Capitolul 17. La vânătoare de Yeti! 161

Capitolul 18. În care Oda devine foarte furioasă 167

Capitolul 19. Icy împotriva lui Arkas 172

Capitolul 20. Icy recunoaște ceva 178

Capitolul 21. Bunicul Jojo 182

Capitolul 22. Descoperiți 189

Capitolul 23. Băiatul din poza-fantomă 192

Capitolul 24. Icy îl atacă pe Arkas 195

Capitolul 25. Foc! 199

Capitolul 26. O tornadă de gheață 205

Capitolul 27. Vara se întoarce 213

Cu două zile în urmă,
înainte ca totul să înceapă...

La marginea orășelului Boring, în grădina unei vile vechi, între groapa cu nisip și leagăn, un băiețel stătea în genunchi. Toată dimineața adunase mușchi și frunze, pusese crenguță peste crenguță și pregătise un culcuș pentru animalul lui de pluș.

În sfârșit, terminase.

– Îți place, Icy? îi strigă prietenului său necuvântător, care se rezema de un măr și urmărea totul cu ochii lui negri ca niște năsturași.

– Vino, încearcă-l! Băiatul sări în picioare, își șterse câteva fire de iarbă de pe genunchi și îl culcă pe Icy pe mușchiul moale.

Îl acoperi cu o frunză de castan și-i dădu un pupic pe botul de pluș.

– Mă întorc imediat! Până atunci, poţi trage un pui de somn aici.

Fugi spre casă și sări cele patru trepte care duceau spre terasa închisă.

Nici nu închise bine ușa, că o umbră neagră se furișă prin grădină. Din fericire, se făcuse nevăzută când băiatul se întoarse.

Însă, din păcate, odată cu ea dispăruse și Icy.

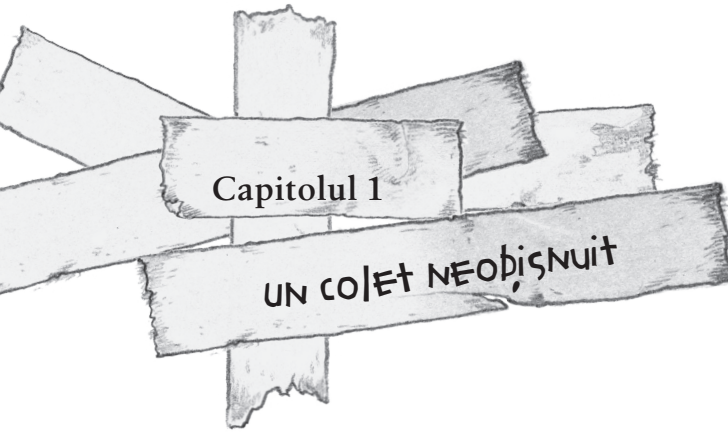

Capitolul 1

UN COLET NEOBIȘNUIT

Poștașul sună seara, și nu dimineața, și așa începu totul. Și dacă Nemo ar fi rămas, pur și simplu, acolo unde era, între părinții lui, cu picioarele așezate pe masa din fața canapelei și cu bolul cu înghețată de ciocolată pe burta bronzată (ceea ce era un mod foarte plăcut de a te răcori pe căldura asta îngrozitoare), atunci, în mod sigur, ar fi fost scutit de câteva necazuri.

Și, ca și el, și locuitorii din Boring.

Dar Nemo întrebă:

– Cine e?

Și mama lui îi răspunse, fără să-și mute privirea de la televizor:

– Știu eu multe, dar nu chiar totul.

Părul și bluza îi fluturau în vânt, căci lângă televizor erau două ventilatoare mari, care scrutau încăperea de parcă erau bodyguarzi. Ușa spre terasă și toate geamurile din spațioasa cameră de zi cu bucătărie erau larg deschise, pentru a permite răcorii serii să pătrundă în casă.

– Deschizi tu, te rog? mormăi tatăl băiatului în timp ce mai lua niște cremă de avocado dintr-un bol cu un chips de tortilla, care dispăru cu zgomot în gură.

Începând cu jumătatea lunii iunie, în familia Pinkowski nu se mânca decât avocado. Cremă de avocado, salată de avocado, avocado umplut cu creveți și o dată – dar numai o singură dată! – un suc de avocado.

Părinții lui Nemo aveau un supermarket în piață și mâncau, pentru a nu face risipă de nimic, tot ceea

ce nu se mai vindea. Nemo era absolut de acord cu asta, atât timp cât era vorba despre pizza expirată sau batoane de ciocolată, însă devenea destul de reticent când în joc erau trei duzini de avocado.

Soneria se auzi din nou.

Domnul Pinkowski îi aruncă fiului său o privire, care-l îndemna să deschidă ușa.

Nemo așeză bolul cu înghețată pe măsuță și se desprinse de canapea. Părinții lui nu ratau niciun episod din serialul *Iubire nemărginită*, iar băiatul îl urmărea împreună cu ei. Nu pentru că i-ar fi plăcut filmele siropoase de dragoste, ci pentru că părinții Odei jucau în acela, iar Oda era de departe cea mai drăguță fată din clasă, dacă nu chiar din întreaga școală! Sau chiar cea mai drăguță din Boring! Sau chiar din țară, de pe continent, din toată galaxia...

Ori de câte ori urmărea serialul, lui Nemo i se părea că se mai apropia un pic de Oda. Însă spre finalul fiecărui episod începea marea pupăceală. Iar de asta se putea lipsi fără nicio problemă!

Nemo se ridică, alergă desculț pe hol până la ușa bungalow-ului și o deschise.

– Ah! exclamă el.

– Bună, Nemo! îl salută Franz Ah.

– Cine-i? se auzi vocea mamei din camera de zi.

– E poștașul! îi răspunse băiatul.

– La ora asta? mormăi tatăl lui.

– Scuze că deranjez la ora asta, spuse Franz Ah. Dar am aici un colet ciudat. Bănuiesc că este pentru tine.

Îi întinse lui Nemo un colet maro, pe care era scris ceva cu litere mari și negre.

– Pentru mine? se miră Nemo. Niciodată nu mai primise un pachet prin poștă.

– Cred că da. Poștașul își aruncă lungile codițe rasta pe spate și scoase o batistă din buzunarul pantalonilor, cu care își șterse broboanele de sudoare de pe frunte.

– Îl car după mine de azi-dimineață și m-am tot gândit cine ar putea fi destinatarul lui.

PINKOWSKI

Franz zâmbi triumfător.

– Dar, într-un final, mi-am dat seama.

Și-a sucit gâtul lung, ca să poată citi împreună cu Nemo adresa. Și, într-adevăr, aceasta era mai mult decât ciudată.

DESTINATAR: NIMENI
ADRESA: UNDE ȘI-A SPART
DRACUL OPINCILE
ÎN FUNDUL LUMII

– Doar tu poți fi destinatarul.

– Aha, zise Nemo, neștiind dacă trebuia să se simtă jignit sau nu. Și de ce tocmai eu?

– Pentru că Nemo este un nume latin și înseamnă „nimeni“, îi explică poștașul. Și, în afară de asta, strada Cuca Măcăii și „în fundul lumii“ ți se potrivesc cumva. Și ridică din umeri scuzându-se.

Amândoi priviră spre panoul imens din grădina din fața casei, pe care se putea vedea un fund suplu. Lângă acesta se găsea o rolă de hârtie igienică în jurul căreia bâzâiau câteva muște.

Tatăl lui Nemo era foarte mândru de afacerea pe care o încheiase cu firma de hârtie igienică. Lunar, panoul îi aducea o hârtie de cincizeci, pe care familia Pinkowski o transforma apoi în sushi.

– În ordine... Mulțumesc! Nemo luă coletul sub braț și mâzgăli câteva linii indescifrabile pe aparatul-cititor al lui Ah.

Poștașul își încălecă din nou bicicleta și își luă rămas-bun:

– Pace, tipule! Și dispăru după primul colț, claxonând.

– *Dra-a-a-goooste nemăăăărginitășă!*

Când Nemo se întoarse în camera de zi, filmul se terminase și pe ecran apăruse genericul.

– Și? Ce e? Mama îl privi curioasă.

– Am primit un colet! Nemo îngenunche lângă măsuță și împinse cu pachetul primit bolul cu înghețată, care între timp se topise.

– De la cine? se interesă și tatăl lui. Se ridică icnind și duse paharele și bolurile pe tejgheaua ce despărțea livingul de bucătărie.

– Habar n-am, îi răspunse Nemo. Nu apare niciun expeditor, spuse ducând coletul la ureche după care îl scutură. Poate am participat la vreun concurs și am câștigat vreun premiu. Scoase foarfeca din sertar și tăie prima bandă adezivă.

– Așteaptă! Stând pe canapea, mama își îndreptă spatele. Arătă spre literele scrijelite aproape indescifrabil pe colet.

NU DESCHIDEȚI!

MUȘCĂ!